

§ 3.

Fuldmyndig Kvinde kan ved Testamente indsættes til Værgе efter samme Regler som Mænd.

§ 4.

Agter en ikke fuldmyndig Søn eller Datter af Enke eller ugift Kvinde at indgaa Ægteskab, kræves dertil Moderens Samtykke. Haves anden Værgе eller Kurator end Moderen, udfordres tillige Værges eller Kurators Samtykke.

Disse Regler gælder, selv om Moderen har indgaaet Ægteskab med en anden end Barnets Fader.

§ 5.

Agter en ikke fuldmyndig Søn eller Datter af Ægtefæller, der samlever, eller hvis Samliv er faktisk ophævet uden Separation, at indgaa Ægteskab, kræves hertil foruden Faderens Samtykke tillige efter de samme Regler Moderens Samtykke, saafremt hun har kendt Opholdssted.

Er Ægteskabet ophævet ved Skilsmisse eller Samlivet ophørt ved Separation, saaledes at Moderen har Forældremyndigheden, gælder samme Regler, som indeholdes i § 4.

§ 6.

Med Hensyn til Værgemaal et for Barn, adopteret af Ægtefæller i Forening, Mandens af Hustruen adopterede ægte Barn og Hustruens af Manden adopterede Barn forholdes der, som om Barnet var Ægtefællernes Fællesbarn. Det samme gælder med Hensyn til Samtykke til saadant Barns Ægteskab.

Barn, adopteret alene af en Kvinde udenfor det under denne §'s første Stykke omhandlede Tilfælde, er den fuldmyndige Adoptivmoders Værgemaal undergivet. Til dets Indgaaelse af Ægteskab forinden Fuldmyndighedsalderen kræves Adoptivmoders Samtykke. Haves anden Værgе eller Kurator end Adoptivmoderen, udfordres tillige Værges eller Kurators Samtykke.

§ 7.

I de Tilfælde, hvor Lovgivningen kræver Mænd som Vidner ved Retshandlers Indgaaelse eller fordrer Bekræftelser eller Oplysninger til Brug i Retsforhold afgivne af Mænd, skal under lige Betingelser Kvinders Medvirkning være retsgyldig. Det samme gælder Forløfte ved Ægteskabs Indgaaelse.

§ 8.

Enkes Ret til at sidde i uskiftet Bo efter Ægtefælles Død er den samme som Enkemands.

§ 9.

Allerede stedfundne Beskikkelser af Værger berøres ikke af Bestemmelserne i denne Lovs § 1, med mindre den beskikkede Myndighed finder Føje til Forandring. Reglerne i § 8 finder Anvendelse ved Dødsfald, der indtræffer, efter at denne Lov er traadt i Kraft.

I Bemærkningerne til dette Lovforslag siges bl. a. følgende:

„Enken har en naturlig Ret til at være Værgе for sit ægte Barn, og hun maa i Almindelighed formodes baade at være i Stand til og med større Nidkærhed og Interesse end nogen fjernere staaende at ville røgte et saadant Værgemaal“.

Det kan synes forunderligt, at dette skal siges i Aaret 1907 til Forklaring af en Lovparagraf, der skal give Moderen Ret til at være Værgе for sit Barn.

Videre siges der:

„Kan Lovgivningen betro Enken det større, Forældremyndigheden“, (og Opdragelsen!) „kan den ogsaa tage hende for god til Udøvelsen af det mindre, Værgemaal et“.

Til § 7 bemærkes der, at den

„tilsiger at ændre de spredtvis forekommende stedende Bestemmelser i Lovgivningen, hvorved Kvinder er udelukkede fra visse privatretlige Hvervs Udførelse: fra at være Vidner ved Testamenters Oprettelse, fra at attestere at en testamentarisk Bestemmelse om Overdragelse af en væsentlig Del af Boet til en Arving, eller om Baandlæggelse af Midler er til Arvingens Tarv, fra at være Vitterlighedsvidner ved Oprettelse af et Underpantebrev i Løsøre“.

Til § 8 bemærkes bl. a. at

„der endnu i Arveforordningen bestaar den Ulighed, at medens Manden efter Hustruens Død ikke er pligtig at skifte med Fællesbørnene, myndige eller umyndige, kan Enken, hvis Manden ikke ved Testamente har tillagt hende samme Ret, ikkun hos Øvrigheden opnaa Bevilling til at hendsidde i uskiftet Bo med sine umyndige Børn. Denne Ordning, hvorefter Enken ved et Barns fyldte 18. Aar bliver forpligtet til helt eller delvis at afgive Fællesboet til Skifte, maaske til stor Skade for sig selv og andre Børn, bør efter Regeringens Skøn ikke længer opretholdes og forelaas ændret ved Lovudkastets § 8“.

Ved nøje at gennemlæse dette Lovudkast, faar Kvinderne at se, hvad man 1857 endnu holdt dem uværdige til, (det var den Gang, de fik lige Arveret med Mænd), og at der maatte gaa 50 Aar, før Mænd helt forstod, hvor uretfærdigt det var. — — —

Den 9. ds. forelagde Socialdemokraten Borgbjerg et Forslag til Forandring af Grundlovens §§ 30, 31 x, 35—39. De §§, der vedrører Valgretten.

Hr. Borgbjerg udtalte bl. a.:

„Vort Forslag her gaar ud paa at ændre de §§, der vedrører Valgretten til Folketinget og til Valgmandsvalgene til Landstinget, saa vi faar virkelig almindelig Valgret. Det er nemlig Sagen, at det, vi kalder almindelig Valgret, og som fra en vis Side set ogsaa er det, ikke fuldt ud er almindelig Valgret. Den ene Halvdel af Menneskeheden er udelukket derfra, nemlig Kvinderne. — — Jeg ser, at den konservative Presse straks stemplede vort bebudede Forslag som et Agitationsforslag. Det tager vi imod med et Smil og et Skuldertræk. Saadan har det jo lydt, hver Gang en Sag rejstes. — I Fjor enedes jo alle Partier om et Forslag til Udvidelse af Valgretten til Kvinder og Tjenestefolk paa det kommunale Omraade. Vi fik ikke Valgretsloven gennemført. Men der var dog Enighed derom fra alle Sider.